

پښتو افسانه (د يوولسم ستمبر ۱۱/۹ نه پس)

Dr. Mazhar Ahmad*

Dr Ali Khel Daryab**

ABSTRACT:

The accident of 9/11 shacked the scenario of the entire world.

It influenced the United States as well as the others nations from the East and West. Also cast an enormous change in the subjects of the world wide literature. This change is also seemed in the Pashto literature too. Especially in the genre of short story, it is so noticeable and clear. Which brought the new topics with a new style in the field of short story's writing. This research paper is going to through light on the changes occurred in the Pashto short story after the accident of 9/11.

په تاريخ کښې داسې ډېرې پېښې مخې ته راغلې دي چې هغې د سود او زيان او خبر او شر پېمانې بدلې کړې دي. تاريخي حادثې په خپل وجود کښې مثبت اثرات هم لري او منفي هم. په ټولنه، ژوند او ادب د تاريخي اثراتو نتيجې کله خو ځان سره گټې هم راوړي او کله کله نقصان او خطري هم. خودا خبره جوته ده چې تاريخي پېښې او حادثې د يوې ټولنې په وگړو خپل اثرات ضرور مرتب کوي. دغه حادثې د ژوند او ادب زاويه هم بدلوي او ټولنه کښې د وگړو د ژوند ژواک هم په بله اړوي.

* Assistant Professor, Department of Pashto University of Malakand

** Chairman Department of Pashto University of Malakand

د نړۍ په تاريخ كه نظر واچولې شي نو په مختلفو وختونو كښې د مختلفو اولسونو ژوند او ادب د تاريخي حادثو سره خپل مخ بدل كړې د ځكه چې د ادب په حقله د پوهانو گډه رايه داده چې ادب د ژوند ترجمان وي او څرگنده خبره داده چې په يوه ټولنه كښې څنگه د اولس ژوند وي هم هغسې ترجماني به ئې په ادب كښې كېږي. په ژوند او ټولنه كښې كه خوشحالي، امن او سكون وي نو ادب به ئې هم هغسې نقشه وړاندې كوي. او په ټولنه او اولس كښې كه اړه كړې، بدامني او انتشار وي نو ادب كښې به ئې تصوير هم هغه شان وي. په دغه تناظر كښې تاريخي حادثې چې د ټولنه او اولس په كوم طرف بوځي نو ادب به ئې هم هغسې ترجماني كوي.

په دغه حواله كښې كه مونږ د پښتنو ژوند او ادب ته ځير شو نو ورومبۍ خبره خو دا مخې ته راځي چې د پښتنو ژوند د حادثو او پېښو نه ډك د ځه او بيا كله چې د دغو تاريخي پېښو او حادثو اثرات په پښتو ادب كښې لټوو نو يو څرگند عكس ئې دلته هم په نظر راځي. لكه څنگه چې په تېره صدۍ كښې دوه نړيوال جنگونو د مغرب او مشرق په فكري رويو، فلسفو، او نظريو باندې اثرات پرېباسلي دي او په پائله كښې ئې د انسان جذبات او احساسات څومره لړزولي دي، هغه په څه نه څه حالت كښې د نړۍ د ټولو ژبو په ادب كښې څرگند شوي دي.

د يووېشتمې صدۍ په ورومبۍ كال ۲۰۰۱ء د ستمبر د مياشتې په يوولسمه نېټه (۱۱/۹) په امريكه كښې په وړلې تړلې سنټر او پېنټاگون حملو يو ځل بيا د نړيوال جنگونو په شان ټوله دنيا اولړزوله، چې په نړۍ كښې د ۱۱/۹ په اصطلاح يادېږي.

“The September ۱۱, attacks were a series of four coordinated suicide attacks upon the United States in New York City and the Washington D.C. area on September ۱۱, ۲۰۰۱. On that Tuesday morning, ۱۹ terrorists from the Islamist militant group al-Qaeda

hijacked four passenger jets. The hijackers intentionally flew two of those planes, American Airlines Flight ۱۱ and United Airline Flight ۱۷۵, into the North and South towers of the World Trade Center Complex in New York City, both towers collapsed within two hours. Debris from the collapsing towers fell into or initiated fires in several surrounding buildings leading to the partial or complete collapse of all the other buildings in the complex. Debris also caused major damage to ten other large structures in the immediate area. The hijackers also intentionally crashed American Airlines Flight ۷۷ into the Pentagon in Arlington, Virginia and intended to pilot the fourth hijacked jet, United Airlines Flight ۹۳, into the United States Capitol Building in Washington D.C. Its passengers tried to overcome the hijackers and the crashed into a field near Shanksville, Pennsylvania. Nearly ۳,۰۰۰ people died in the attacks”.

۱

ترجمه:

“د يوولسم ستمبر (۱۱/۹) حملې د هغه څلورو خودکشو حملو لړۍ ده کومې چې د امریکې په نیویارک او واشنگټن ډي سي شوې وې. د دغې نهې په سحر د اسلامي جنگيالي ډلې القاعده نولس ترهګرو د مسافرو څلور جټ جهازونه اغوا کړل، اغوا کارو شعوري طور د دغې نه دوه غټ جهازونه امریکن فلائټ ۱۱ اټلن فلائټ ۱۷۵ د ورلډ ټريډ سنټر کمپلېکس نیویارک ښار سویلي او قطبي مینارونو پله والوځول. دواړه مینارونه په دوه ګھنټې کښې تباہ کړې شول. د تباہ شوو مینارونو ملبه راپرېوت، خواؤشا عمارتونه وسوزېدل، او ددغې ودانۍ څه عمارتونه جزوي طور او څه په

بشپړ ډول تباہ شول. دغې ملبې د ملحقه لسو نورو ودانو ته زښت زیان ورسو، اغوا کارو امریکن ائیرلن فلائټ ۷۷ په پښتیاگون (ارلنگټن ورجینیا) کښې تباہ کړو. څلورم جهاز یونائټېډ ائیرلن فلائټ ۹۳ د یونائټېډ سټیټ کیپټل بلډنگ واشنګټن ډي سي پله والوځی خو د جهاز سورلی په اغوا کارو زورورې شوې او جهاز د شینکسویلی په یو مېدان کښې تباہ کړې شو. تقریباً درې زره کسان ددې حملو ښکار شول.

ددې پېښې تباهي که څه هم د نړیوالو جنگونو نه کمه نه وه خو په ټوله نړۍ کښې ددې نتيجې اثرات ډېر کړي کېچن او غمژن ؤ. او هم دا وجه وه چې په نړیوال ادب په عمومي توګه او په پښتو ادب په خصوصي توګه مزاحمتي رویې اوزېږېدې. د یوولسم ستمبر (۱۱/۹) د پېښې د اثراتو جائزه په ادبي، لسانی، عمراني، سیاسي او تاریخي حوالو سره اخستلې شوې ده. د پښتو ژبې په نثري اصنافو کښې افسانه یو داسې صنف دے چې پښتنو لیکوالو ورته خصوصي توجه ورکړې ده. د یوولسم ستمبر نه پس پښتو افسانه د دې سیمې د سیاسي حالاتو زول په مخه اخستې ده. په دې اړي کړي کښې لکه څنګه چې هر ذهن د بې چټکۍ او بد امنۍ ښکار شوی دے زمونږ د افسانه نگارو سوچ هم لمبه شوی دے. په دغه تناظر کښې مونږ په پښتو افسانه کښې د یوولسم ستمبر (۱۱/۹) د اهمې تاریخي پېښې عکس لټوؤ او ګورو چې په پښتو افسانې ددې پېښې اثرات څه دي؟

غیب عالم:

“غیب عالم” د ماښام خټک په علامتي ژبه د ملک په واکدارانو یو طنز دے. افسانه د پاکستان د جوړېدو نه تر دې دمه پورې نقشه زمونږ مخې ته وړاندې کوي. په افسانه کښې ښودلې شوي دي چې شین سترګو څه رنگ له د خپلو مفادو ترلاسه کولو دپاره طالبان اوزېږول او بیا د یوولسم ستمبر (۱۱/۹) نه پس څه رنگ له په دې سیمه اور بل کړی شو. په افسانه کښې د طالبانو دپاره د

“غېب عالم” اصطلاح استعمال شوې ده او د ملک د يو مشر واکدار دپاره “سنتري” ټکۍ پکار کړې شوې دے افسانه نگار ليکي چې:

”د سنتري دا کور چې خلقو به وئېل چې ډېر دروند دے او غېب عالم په کښې اوسېږي او د خلقو دا هم يقين وو چې دا غېب عالم خپل شکلونه بدلولې شي او د ځانه هر څه جوړولې شي او دوي ته به داسې ښکارېدل لکه چې دې خلقو ته به داسې په نظر راتلل لکه چې د سرو او تورو مېړو يونه ختمېدونکې قطار چې خلې به ئې د قسمه قسم خوراكونو ډکې وې دې کور ته ننوتل او ددې کور په بله دروازه به د برکلي محلت سره خوا کښې کور کښې په سوړو ننوتل. د کلي دې خلقو به هم خپل وره مړه او د روټۍ خخوزي مخوزي دې مېړو ته د ثواب په نيت په لارو او سوړو کښې اچول چې سبا ئې د ژمي په يخو شپو ژړو مړو کښې پکار راځي.“^۲

اوس چې کله د شين سترگو مفاد تر لاسه شول نو ددې سنتري په مدد ئې دا تور او سره مېړي ختمول غوښتل خو:

“ولې دا مېړي اوس د لوئې کلي په هر کور او هر محلت کښې خواره شوي وو او کله به ئې د چا پښو او کله به ئې د چا په لاسونو او کله به ئې د چا په وجودونو چکونه لگول او خصوصاً د سنتري په کور کښې ئې بې شماره سوړې لرلې ولې اوس نه سنتري ته او د لوئې کلي شين سترگو ته چل ورتلو چې څه ورسره وکړي.“^۳

دې افسانه کښې په علامتي ژبه د يوولسم ستمبر نه پس د پښتنو په سيمه د بدامنۍ يو خاکه وړاندې کړې شوې ده. خودکش:

د یوولسم ستمبر (۱۱/۹) نه پس د پښتنو په سیمه رامخې ته شوي صورتحال په وجه پښتانه د یو شمېر نفسیاتي او ذهني ستونزو ښکار شوي دي. د دغه نفسیاتي ستونزو څرگندونه پښتو افسانه نگارو په خپلو افسانو کې هم کړې ده. سید یاسر علی شاه یاسر زلمی افسانه نگار د م. "خودکش" ټي د یوولسم ستمبر (۱۱/۹) نه پس د دغه نفسیاتي مسئلو په ترڅ کې لیکلې شوې افسانه ده. د قیصی مرکزې خیال کې افسانه نگار د هغه نفسیاتو ښکارونه کړي ده د کومو چې نن سبا ټول پښتانه ښکار دي. د افسانې کردار گل ولي خپل دوستان او مشر ورور په بمونو او خودکش چاودنو کې خاورو ته سپارلي وي. چې د هغې ورځې نه پس د هغه په اعصابو او ذهن یوه داسې ویره خوره وي چې د بنده پرې د لېوني یا نفسیاتي مریض یقین راځي. ښار ورته خونړۍ بلا ښکارېږي چې د انسانانو غوښو باندې پائي. خوییا هم د غریبۍ او بې وسۍ له وجې ښار ته مزدوری له لارې شي. د بم چاودنو او خودکش بریدونو ویرې د هغه په لاشعور کې قلعو جوړه کړې وي. د خوب په دوران کې چې د هغه د کټ په خوا کې د چا د لاس نه د پیتلو لوڅې یا څه بل څیز پرېوځي نو هغه داسې چغه کړي لکه چې دده په خوا کې چې ځان مرګې برید شوې وي. یوه ورځ چې د مزدوری نه فارغه شي نو ځان زر تر زره کلي ته رسول غواړي. د ښار په ګڼه ګوڼه کې ډېر په ویره روان وي. افسانه نگار دغه منظر کشي داسې کوي:

“او چې د څو دوکانونو نه راواوړېدو، چې په دې کې درز شو
او چې څه وخت فائر برګېږي والو د سلنډرو په دوکان لګېدلې
اور مې کړلو نو دوه درې فرلانګه لري څه خلق د یو لاش نه ګېر
چاپېره ولاړ وو. چې په بدن ټي هېڅ د زخم نشان نه وو. او داسې
ښکارېده چې د خودکش د ویرې د هغه زړه ټکړې ټکړې له ځان
سره په پورته وړې وي.”^۴

دې افسانه کې لېکوال د هغه ټولو نفسیاتي ستونزو عکاسي کړې ده کومې چې د یوولسم ستمبر نه پس د پښتنو په مړۍ لکه د خپسې ناستې دي.

گوستاناموبی تہ راؤرسوی۔ ”اوچی ہغہ شاہکار تصویر ئی

توتې توتې راتول کړې شو نو تصویر کتونکي بس دومره پوهه شو چې دې تصویر کښې په رنگینه مخملې زمکه یو کچه ماشوم په نري مسکي انداز مخ په وړاندې په داسې رنگ گوري لکه د ژوند وړاندې مخه کښې ورته خه ښه امیدونه اشارې کوي. او بل خوا یوه ورکوټې شان ډیوه داسې شان بلبله چې د رڼا پلوشې ئې په ټوله نړۍ خورې ښکارېدلې. ورسره د خو تازه غوړېدونکو گلونو یو ښکلې غنچه هم ښکارېدله او بل طرف ته یوې تکې سپینې کوټترې خپله نړۍ ښائېسته مخوکه کښې د زېتون تازه خانگورې نیولې ؤ خو خدائے خبر چې د نړۍ تر ټولو زیات د امن علمبردار مملکت لوتی مشر او دروند مېلمه باندې دغه ساده او عام تصویر ولې دومره بد ولگېدو چې خپله ټوله مېلمستیا ته ئې د ټولو ادابو په ضد د حقارت لته ورکړه او هم په هغه درنگ په خپل خصوصي طیاره کښې د خپل عظیم ملک په لور والوتو. او د عزتمند دروند او د شریک کلي د حکمرانې خوب لیدونکي مېلمه په حکم بله ورځ په غذايي زنځیرونو تړلې د امن او ازادۍ خیال لرونکې مصور د گوتانا موبې په لور په پتو سترگو روان کړې شو.^۵

هلمند:

د ۹/۱۱ د واقعي اثرات د سیده حسینه گل په ځنو افسانو کښې هم په نظر راځي. د هغې افسانه "هلمند" د افغانستان د موجوده حالاتو په تناظر کښې لیکلې شوې ده چې د هغې په افسانوي مجموعه "نیمگرې کتاب" کښې چاپ ده. په دې افسانه کښې مرکزي کردار د یوې داسې افغانې جینۍ د ډېرې د ۹/۱۱ د واقعي نه مخکښې پاکستان ته د مهاجرت په بهیر کښې راغلي وي خو په خپل وطن کښې د هغې مینه هلمند سره وي. پاکستان کښې هغه بل

چاته واده شي او د خپلې مينې د يادگار په توگه د خپل زوي نوم هلمند کېږدي - د دې مرکزي کردار نوم ډيوه وي - د يوولسم ستمبر (۱۱/۹) نه پس چې کله نړيوال قوتونه دا دعوی او کړي چې افغانستان کېنې امن راغلو نو ډيوه خپل وطن افغانستان کېنې خپلې سيمې هلمند ته لاړه شي چې خپل زوې هلمند ته خپله سيمه "هلمند" وښائي - خو هلته افغانستان او هلمند د ۹/۱۱ د واقعي د انتشار په وجه تباہ او برباد وويني -

"د يو راکټ حمله شوې وه - ډېر مرگ ژوبله ئې کړې وه -
ډيوه په زخمي حالت کېنې په افغانستان کېنې وه ، هغې چې
څنگه سترگې وغړولې نو خپل هلمند او د سر سورې ئې ونه
ليدل - هغې په وار خطايي لکه د ليونو چغه کړه :
زما هلمند او زما خاوند!!!

نزدې په کټ يو زخمي ورته د هلمند او د هغه د پلار د
مرگ استازې ورکړو او ډيوې داسې وگڼله لکه چې نن هغې د
خپل وطن تاريخ يو ځل بيا په خپله مينه او په خپله وينه ليکله
وي".^۲

د افسانې د مرکزي خيال په توگه دا ښودلې شوي دي چې د يوولسم ستمبر
نه پس د افغانستان حالات نور هم خراب شول - افسانه نگاره د دغه تباہ حال
وطن ترجماني په بشپړه توگه کوي او د يوولسم ستمبر (۱۱/۹) نه پس د حالاتو
سمه سوچه نقشه راکاږي -
نکريزې که :

د پير جهانزيب افسانه "نکريزې که" د يوولسم ستمبر نه پس د جاري
بمي چاؤدنو په حقله ډېر ښکاره او کوتلې صورت حال وړاندې کوي - دې افسانه
کېنې ښودلې شوي دي چې څنگه بې گناه او معصوم اولس د دغه چاؤدنو
ښکار کېږي - دغه افسانه کېنې رفيق خان او سيفور بابا د بس په سفر کېنې يو
بل سره پېژندگلو وشي - چې کله لاهور ته ورسې نو سيفور بابا سره د خپل زوي

جاوید خان او نورۍ کورنۍ په شیراز هوټل کښې د پره شي او رفيق د خپلو رشته دارو کره واده له لارې شي او سيفور بابا او د هغه کورنۍ ته د واده بلنه هم ورکړي. د خالي په ماسخوتن د نکريزو پروگرام وي:

“اووه بجې ماښام د ښار په يوه حصه کښې بلې شمعي په سر جينکو د واده د نکريزو لوبې وټېلې او بل اړخ ته د سائرنونو په شور کښې خلقو د يو بل خبرې نه اورېدې. يوه الګوئي جوړه وه. هر طرف ته ګګوان غږېدل او هېڅ پته نه لګېده.

خلقو د شیراز هوټل په لان کښې د بنياد مود وجودونو ټوټې قطرې رايو ځانې کولې. د نيم الوتي وجود د ترخ جېب نه بيا بيا د موبائېل د ټلۍ اواز راختلو. يو پوليس افسر موبائېل آن کړو. د مخالف سمت نه اواز راغی وې هېلو! رفيق خبرې کوم.

جاوید خان موټر مې دراولېږلو. واده له ځان راوړسوی، خامخا راشه چرته پاتې او

پوليس افسر رومال سترګو ته اونيوو، وې ساري، ويرې ويرې ساري”^۷.

د افسانې د مرکزي خيال په توګه مونږ دا نتیجه اخستله شو چې د يوولسم ستمبر (۱۱/۹) نه پس څه رنگه بې ګناه کورنۍ د بمونو په چاودنو کښې اوږلې شي. دا محض يوه کورنۍ نه ده، د دغې کورنۍ په شان په زرګونو کورنۍ وژلې شوي دي.

د جنت مرغۍ:

د افغانستان ځوانې ليکوالې وږمه سبا عامر هم د يوولسم ستمبر په تاثر کښې په پښتو افسانه خپله طبع ازمايېله ده. “د جنت مرغۍ” نومې افسانه کښې ئې هغه ټول پس منظر وړاندې کړی دی چې ځان مرګي برید کوونکي

څنگه د دغه تنظيمونو په لاس ورشي - په افسانه کښې يو ښځونک شېبانه ده چې د عمر دراز په لاسو ورشي او هغه ئې قوماندان ته ورسوي څوک چې يو ځان مرگي بريد په اړه منصوبه جوړوي - دلته د شېباني ذهني روزنه وکړې شي او بيا د پېښور مينا بازار ته د ځان مرگي بريد له پاره ولېږلې شي - افسانه نگاره د پېښور په مينا بازار کښې د شېباني په حقله ليکي:

“هغه خفه وه، د مينا بازار ښائسته ښائسته دوکانونو ته ئې کتل، په سوچ کښې وه چې نيم ساعت وروستو به دا دوکانونه ټول ړنگ وي، دا ځواني جينکۍ په زمکه بې ځانې پرته وي او دا به د يوه ډله خلقو سره په جنت کښې ناسته وي، نه به دا شور وي او نه به دا خنداگانې وي، دلته به اورونه بل وي او دا به له آسمانه ورته گوري”^۸.

ډاکټر محب وزير د دې افسانه په اړه ليکي چې:

“دغه افسانه کښې که يو خوا دا ښودل شوي دي چې گنې د ښځونکو ژوند هر چرته تريخ او د ستونزو نه ډک دے چې هر کله هغه سمخې ته بوتلله شي نو هم ئې قوماندان تر ټولو د مخه ځان ته وگډوي، نو بل خوا دا هم ښائي چې يو داسې مخلوق چې گړد عمر ئې د خلقو د خوشحالي اهتمام کړې دے او گړد عمر ئې د پرامنه ژوند د تېرولو هڅې کړي دي، څنگه تيار کړل شي چې د خپل ځان سره په سلگونو نور انسانان هم والوزوي”^۹.

د تېرو بحثونو په نتيجه کښې مونږ ته دا خبره راډاگې ته کېږي چې د يوولسم ستمبر د پېښې اثرات په پښتو افسانه ښه په واضحه توگه ښکاري - د (۱۱/۹) د پېښې نه وړاندې چې پښتو ادب کښې کومې افسانې ليکلې شوي دي د هغې عمومي موضوعات د پښتنو کليوال معاشرت، اولسي ژوند، قبائلي مسئلې، دشمنۍ او ترېگنۍ پاتې شوي دي - خود ۱۱/۹ پېښې د پښتو افسانې

موضوعات بدل کړل. نوي نوي وختونه نوې نوې مسئلې او کښالې راوپراندې کوي. پښتو افسانې په هر دور کېنې د نوو مسئلو او کښالو عکاسي کړې ده او دغه ټولې کښالې ئې خپل ځان کېنې جذب کړي دي. څه افسانې نېغ په نېغه د دغه اثرا توپه ترڅ کېنې اولیکلې شوې او څه افسانې داسې هم وې چې په کېنې په علامتي ژبه ددغه بدامنی او ترهگری غندنه او کړې شوه. په دې مقاله کېنې د پښتو افسانې د نوي بدل شوي هئیت او ماهیت جائزه اخستلې شوې ده. ددغه افسانو د جائزې نه پس مونږ ته واضحه شوه چې د یوولسم ستمبر (۱۱/۹) نه پس څنگه پښتون اولس او پښتون افسانه نگار متاثره شوی دے. او په دغه تناظر کېنې د پښتو افسانې نوي موضوعات، نوې مسئلې او نوې اسلوب پښتو ادب ته راداخل شو او پښتو افسانه د یو انقلابي بدلون سره مخ شوه. دغه بدلون مونږ دې نتیجې ته هم رارسوي چې پښتون افسانه نگار په خپل ماحول او ټولنه کېنې د شر، فساد او ترهه گری غندنه کوي او د سولې او امن طلبگار دے.

حوالې

- ^۱ https://en.wikipedia.org/wiki/September_۱۱_attacks
- ^۲ خټک، مابنام، غیب عالم، جرس ادبي جرگه کراچی، ۲۰۱۴ء، ص ۳۲
- ^۳ هم دغه، ص ۳۳، ۳۴
- ^۴ یاسر، یاسر علي شاه، سید. پردی سترگې، ۲۰۱۴ء، ص ۹۴
- ^۵ اپریدے، طاہر، د خولحظو قیصہ، جرس ادبي جرگه کراچی، می ۲۰۰۸ء، مخ ۵۹
- ^۶ حسینہ گل، نیمگري کتاب، پېښور، دانش خپرونډويه ټولنه، اپریل ۲۰۱۰ء، ص ۱۱
- ^۷ جهان ریب، پیر، شلېدلي زنځیرونه، پرنټ ماسټرېټ خېله، ۲۰۰۸ء، ص ۱۴۶
- ^۸ سبا عامر، وېمه، د قیامت نه پس، دانش خپرونډويه ټولنه پېښور، ۲۰۱۳ء، ص ۷۰، ۷۱
- ^۹ وزیر، محب، ډاکټر، په پښتو ناول او افسانه د یوولسم ستمبر اثرات، پښتونخوا مطالعاتي مرکز باچا خان پوهنتون چارسده، ۲۰۱۵ء، ص ۱۲۱